

ТИМОШИК Микола Степанович (18. 01. 1956, с. Данине Ніжинського р-ну Чернігівської обл.) — журналіст, публіцист, літературний критик, видавець. Доктор філологічних наук (1997), професор (2002). Премії імені І. Огієнка (1995), імені Б. Грінченка (2023) та ін. Член НСПУ (2000), НСЖУ (1981). Закінчив Київський університет імені Т. Шевченка (1978). Працював 1978—86 у редакції чернівецької обласної газети «Радянська Буковина»; 1986—87 — головний редактор газети «Молодий буковинець»; 1989—90 — член редколегії, редактор Головвидаву Держкомвидаву УРСР (Київ). Від 1990 — у Київському університеті імені Т. Шевченка: 1992—98 — головний редактор видавництва «Либідь», від 1999 — професор, 2002—10 — завідувач кафедри видавничої справи та редагування Інституту журналістики; від 2011 — завідувач кафедри видавничої справи та мережевих видань Київського університету культури і мистецтв. Головний редактор журналу «Український інформаційний простір» (від 2019). Наукові дослідження: розвиток української журналістики та книговидавання, історія цензури в Україні, теорія і практика сучасної журналістики та видавничої справи, авторське право, проблеми журналістської майстерності. Т. — дослідник життя й діяльності І. Огієнка, упорядкував і вперше видав в Україні його найголовніші твори, очолив Фундацію імені митрополита

Іларіона (Огієнка); засновник і директор (від 1998) науково-видавничого центру «Наша культура і наука». Ведучий авторських програм на Національному радіо: «Божа іскра Івана Огієнка» (1996—97), «На перехрестях долі» (1998—99), «Сторінками історії» (2002—03), «Запізніле вороття» (2003, 2005). Автор статей в ЕСУ.

Основні праці

Голгофа Івана Огієнка. К., 1997; Її величність — книга. Історія видавничої справи Київського університету. 1834—1999. К., 1999; «Лишусь навіки з чужиною...»: митрополит Іларіон (Іван Огієнко) і українське відродження. К.; Вінніпег, 2000; Дмитро Степовик: життя і наукова діяльність. К., 2008; Українська молодіжна преса в останній період існування СРСР (1986—1991). К., 2010; «Українець я є, і ніщо українське не сміє бути мені чужим»: націоналістична ідея в житті й діяльності Євгена Онацького. Ів.-Ф., 2015; Українська книга і преса в Італії. К., 2015; Українська книга: історична місія та реалії: Публіцистика. К., 2016; Село. Т. 1: Зійти з безпам'ятства. К., 2017; Село. Т. 2: Трудний шлях відмосковлення. К., 2017; Запізніле вороття (першодруки бібліотечної серії з канадських архівів). К., 2017; Його бій за державність: Іван Огієнко (митрополит Іларіон) у боротьбі за українську Україну. К., 2017; Українська книга і світ. К.; Вашингтон, 2018; «Як ти українець...»: Політичний портрет Івана Огієнка. К., 2019; Основи редагування: Підруч. К., 2019; Українське книговидавання в діаспорі: Велика Британія. К., 2021; Українська журналістика в діаспорі: Велика Британія. К., 2021; Українці у Великій Британії. К., 2021; Материн заповіт у рушнику 1933-го: автобіогр. канва життя, біобібліогр. показник із нагоди 65-річчя. К., 2022; Змосковлення Буковини. 1940—1990. За документами архівів та матеріалами преси. Кн. 1: Ментальність, культура, література. Чц., 2023; Змосковлення Буковини. Кн. 2: Перо і мікрофон як зброя. К., 2024; Тоталітарна журналістика. Кам'янець-Подільський, 2024.

Рекомендована література

1. Змієнко-Сенишин Г. Професор Микола Тимошик — лавреат премії імені Івана Огієнка // Український голос [Вінніпег]. 1998, 27 квіт.

Р. Г. Іванченко

Бібліографічний опис:

Тимошик Микола Степанович / Р. Г. Іванченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891517>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).